

پیامبر اعظم (ص)

خانه‌ای که در آن قرآن فرخوان خولده شود، خیر آن بسیار شود و به اول آن وسعت (روزی زیاد) داده شود و برای آسمانیان بدرخشد چنان که ستارگان آسمان برای زمینیان می‌درخشند.

مروری بر آیین‌های عاشورایی در گوشه و کنار جهان

عشق بدون مرز

نوبت به نوحه‌خوانی پاره‌وقت و سینه‌زنی می‌رسد.

ریتم نوحه‌های اردو بسیار خاص است و عزاداران با نظم و هماهنگی خاصی بر سینه می‌کوبند.

دسته‌های عزاداری خیابانی در فرهنگ اردو هم به «جلوس» معروف هستند. در این دسته‌ها ۲ نماد بصری بسیار حیاتی وجود دارد که یکی از آنها عَلم است.علم‌ها در فرهنگ شیعه‌کاره، استوانه‌ها یا توک‌های بسیار بلندی هستند که بالای آنها نمادی به شکل دست (پنجه که نشان‌دهنده ۵ تن آل‌عباست) قرار دارد. این علم‌ها با پارچه‌های زربفت گرانبها و گل‌های طبیعی (بوژه گل مریم و همیشه بهار) تزئین می‌شوند و نماد پرچم حضرت عباس (ع) هستند. در کنار علم، یکی از تأثربرانگیزترین بخش‌های جلوس، حضور یک اسب سفید و اصیل به نام «وَالجناح» است.

نکته شگفت‌انگیز در هند، فرامذبی بودن این واقعه است. گروهی از هندوهای متعصب به نام «حسینی برهن‌ها» وجود دارند که اجداد خود را از یاران و وفاداران به امام حسین (ع) در کرپلا می‌دانند و هر سال همراه با مسلمانان عزاداری می‌کنند. به طور کل یکی از زیباترین ویژگی‌های عزاداری اردوزبان‌ها، حضور پررنگ غیرمسلمانان است. در هند، بسیاری از هندوها، سبک‌ها و مسلمانان اهل سنت به امام حسین(ع) ارادت ویژه‌ای دارند. علاوه بر «حسینی برهن‌ها» که خود را مدیون امام می‌دانند، هندوهای زیادی در خانه‌های خود امامبارگاه‌های کوچکی به نام «تزیه» (ماکت‌های مینیاتوری از آرامگاه امام) درست می‌کنند و در روز عاشورا نذری‌های محلی مثل «شربت» توزیع می‌کنند.

■ **تندونزی: جشنواره غول‌پیکر «تابوتیک»** – (T buik)

در جزیره سوماترا و شهر پاریمان اندونزی، مردم (که اکثراً اهل سنت هستند) هر سال از اول تا دهم محرم آیین عجیبی به نام «تابوتیک» (برگرفته از واژه تابوت‌تغزیه) برگزار می‌کنند. این سنت در قرن نوزدهم توسط سربازان مسلمان هندی به این منطقه آورده شد.

مردم در این ۱۰ روز سازه‌های چوبی و کاغذی بسیار باشکوه و چندطبقه‌ای می‌سازند که گاهی ارتفاع آنها به ۱۵ متر می‌رسد. در روز عاشورا، هزاران نفر این سازه‌ها را روی دوش حرکت می‌دهند و در نهایت در زمان غروب آفتاب، آنها را به نشانه عروج معنوی شهدای کربلا به دریا می‌اندازند. این آیین امروزه به یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای فرهنگی و گردشگری اندونزی تبدیل شده است.

این سنت سال ۱۸۲۶ میلادی توسط سربازان مسلمان هندی (معروف به سپاهیان سیوی) که برای کمپانی هند شرقی بریتانیا کار می‌کردند، به این منطقه آورده شد. پس از اخراج بریتانیایی‌ها، مردم بومی اندونزی (قوم مینانگ کابائو) این رسم را حفظ کردند و به مرور زمان، رنگ و بوی فرهنگ، اسطوره‌ها و رسوم محلی خود را به آن بخشیدند. این مراسم طی ۱۰ روز اول محرم در چند مرحله انجام می‌شود:

۱- **روز اول محرم (برداشتن خاک پاک) Maambiak Tanah**

در این روز نمایندگان ۲ محله اصلی شهر

واقعه عاشورا مدت‌هاست که از مرزهای جغرافیایی و زبانی جهان عرب و ایران عبور کرده و به یک پدیده فرهنگی، آیینی و ادبی جهانی تبدیل شده است. در فرهنگ‌ها و زبان‌های مختلف، از شبه‌قاره هند گرفته تا قالب اقیانوس اطلس، این واقعه با سنت‌های بومی آن مناطق گره خورده و جلوه‌های بی‌ظنیری پدید آورده است. غیر از زیبایی‌شناسی شگرفی که این عزاداری‌ها در سرتاسر دنیا دارند و تا به حال عموماً از نظرها دور مانده، آنچه بیشتر می‌توان در آن تامل کرد جنبه‌های معنوی و به تعبیری سیاسی این آیین‌هاست. عاشورا در ذات خود پیامی راهبای‌بخش برای تمام مستضعفین و محرومان عالم در تمام طول تاریخ دارد و این پیام از ورای اقیانوس‌ها، حتی برای آنهایی که به دین اسلام یا مذهب تشیع نگرویده‌اند هم همان کارکرد را داشته است.

در ادامه جلوه‌های شاخص حضور عاشورا در حوزه‌های خارج از زبان فارسی و عربی شرح داده شده است و البته باید توجه داشت که غیر آنچه اشاره می‌شود، در مناطق ترک‌زبان هم این مراسم با جلوه‌هایی دیگر برگزار می‌شود و علاوه بر آن طی سال‌های اخیر جوانان مسلمان در اروپا و آمریکا با راه‌اندازی کمپین‌های بین‌المللی مثل «حسین کیست؟ (Who is Hussain)»، با توزیع اقلام خیریه، اهدای خون بر پایایی ایستگاه‌های گفت‌وگو به زبان انگلیسی، تلاش می‌کنند ابعاد انسانی، عدالت‌خواهانه و صلح‌طلبانه این حرکت تاریخی را به جامعه غرب معرفی کنند.

■ **شبه‌قاره هند و پاکستان: اوج ادبیات اردو و**

«حسینی برهن‌ها»

زبان اردو پس از فارسی و عربی، غنی‌ترین ادبیات عاشورایی را دارد. در قرن نوزدهم میلادی، شاعران بزرگی مانند میر انیس و میرزا دبیر، قالب «مرثیه اردو» را به یک شاهکار ادبی تبدیل کردند.شاعر آنها جنون ساختار حماسی و تصویرسازی‌های قوی دارد که هنوز در مجالس بزرگ شبه‌قاره یا جشن‌های خانواده می‌شود. اردوزبان‌ها به جای واژه حسینیه یا تکبیه، از کلماتی مثل «امامبارگاه»، «عاشوراخانه» یا «عزادارخانه» استفاده می‌کنند.معماری این مکان‌ها در شهرهایی مثل «کلیهنوو» و «حیدرآباد دکن» در هند بسیار شکوهمند است و ترکیبی از معماری اسلامی و هندی (مغولی) را به نمایش می‌گذارد. معروف‌ترین آنها «بارا امام‌بار» (امام‌بارگاه بزرگ) در کلکتو است که شاهکار معماری قرن هجدهم به شمار می‌آید. یک مجلس عزاداری به زبان اردو، پروتکل و ساختار ادبی بسیار دقیقی دارد که قدمتی ۲۰۰ساله دارد وشامل ۴بخش اصلی است: مجلس یا هنر «سوزخوانی» آغاز می‌شود. «سوزخوان‌ها» اشعار اردو را بدون استفاده از هیچ‌گونه ساز موسیقی اما کاملاً بر اساس گوشه‌ها و «آگا»های (دستگاه‌های ملودیک) موسیقی کلاسیک هندی می‌خوانند. این سبک آوازی بسیار حزن‌انگیز و سوزناک است. بخش دوم خطابه یا ذکر است. این بخش یک سخنران (که به او «ذاکر» می‌گویند) به منبر می‌رود. سخنرانی‌ها در ادبیات اردو بسیار پرطمطراق، ادبیانه و پر از صنایع لفظی است. ذاکر ابتدا بحث اخلاقی یا تاریخی مطرح می‌کند و در پایان، گریز عاطفی به مقتل می‌زند. پس از منبر

ادامه از صفحه اول

در کنار این گمانه، یک فرضیه بسیار مهم که هم دموکرات‌ها و هم چهره‌های سرشناس جنبش ماگا دربار، ریشه‌های همراهی دولت ترامپ با سیاست‌های رژیم صهیونیستی علیه ایران مطرح کرده‌اند، ارتباط این موضوع با پرونده فساد جفری اپستین است. برخی چهره‌های مطرح ماگا مانند تاکر کارلسون این فرضیه را بسیار جدی می‌دانند که مוסاد به اسناد پرونده فساد اپستین دسترسی پیدا کرده و با توجه به دست‌داشتن ترامپ در او و فساد، در حال اخاذی از وی است. آنتونی لینکن، سرشناس‌ترین چهره دموکراتی است که صراحتاً این فرضیه را تأیید کرد.لینکن در میانه‌جنگ تحمیلی مشترک آمریکا ورژیم صهیونیستی علیه ایران تصریح کرد دلیل اینکه ترامپ وارد این جنگ اشتباه و پرهزینه شد، این است که مוסاد نوا‌های فساد ترامپ در پرونده اپستین را در اختیار دارد.

در کنار این ۲ فرضیه، برخی تحلیلگران معتقدند همراهی دولت ترامپ با سیاست‌های رژیم صهیونیستی علیه ایران، به خاطر تعهدات ترامپ به حامیان و ساپورت‌کننده‌های بزرگ و متنفذ لابی یهود است. بر اساس این فرضیه، ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ به لابی یهودی حامی خود یعنی میریام ادلسون تعهد داده در صورت حمایت ادلسون‌ها از او و پیروزی در انتخابات، به ایران حمله نظامی خواهد کرد. در واقع این تحلیلگران معتقدند دلیل اصلی مشارکت آمریکا در جنگ رژیم صهیونیستی علیه ایران، قول و قراری است که ترامپ به میریام ادلسون داده است.

البته برخی نیز معتقدند هر ۳ فرضیه می‌تواند در این موضوع دخیل باشد. بر همین اساس، سرنوشت و نتیجه رایزنی‌های ترامپ با نتانیاهو برای توقف حملات رژیم صهیونیستی به لبنان، تا حد زیادی وابسته به ماهیت مناسبات ترامپ و رژیم صهیونیستی است. تبعیت یا عدم تبعیت نتانیاهو از ترامپ می‌تواند فرضیه‌های موجود درباره ریشه‌های همراهی ترامپ با سیاست‌های ضدایرانی رژیم صهیونیستی را رمزگشایی کند.

عده زیادی از کارشناسان بر این باورند با توجه به هزینه‌های هنگفتی که شکست این تفاهنامه برای ایران به دنبال دارد و

ضربه‌ای که شکست دیپلماسی با ایران به وجهه و اعتبار داخلی و بین‌المللی وی وارد می‌کند، در صورت بی‌اعتنایی نتانیاهو به خواسته ترامپ و ادامه حملات رژیم صهیونیستی به لبنان، فرضیه اخاذی مוסاد از ترامپ در ماجرای اسناد پرونده فساد

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز ومدیرمسئول:محمد اخوندی
مدیرعامل:زماشکیپایی
سردبیر:سید عابدین نورالدینی

نشانی : خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۷۹۲
تلفن: ۶۶۴۱۷۹۲۸
نمبر: ۶۶۴۱۷۳۷
پيامرسان: vatanemrooz.
پست الکترونیک : info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز:۶۱۹۲۳۰۰

یک جنگ و جدال لفظی و رقابت شدید می‌شوند تا هیجان و حال‌وهوای معرکه جنگ کربلا را بازسازی کنند اما در نهایت وقتی هر ۲ سازه به دریا انداخته می‌شود، همگی همدگر را در آغوش می‌کشند و صلح و برادری خود را اعلام می‌کنند.

■ **منطقه کارائیب (ترینیداد و توباگو): کارناوال «هوسای» (Hosay)**

یکی از ددرترین مناطقی که عاشورا در آن زنده است، جزایر دریای کارائیب در آمریکای مرکزی است. در میانه قرن نوزدهم، کارگران مهاجر هندی این سنت را با خود به ترینیداد و توباگو و جامائیکا بردند. نام این مراسم به مرور زمان در زبان محلی از «حسین» به «هوسای» تغییر شکل داد. عزاداری عاشورا در جزایر دریای کارائیب، بویژه در کیشور ترینیداد و توباگو و همچنین مناطقی از جامائیکا گوین.یکی از شگفت‌انگیزترین و منحصر‌بفردترین آیین‌های جهان است.

این مراسم نمونه‌ای بنظیر از تبدیل یک مناسک کاملاً مذهبی به یک نماد ملی، خداسانستعماری و چندفرهنگی است که در آن مسلمانان، هندوها، مسیحیان و آفریقایی‌تبارها دوش‌به‌دوش هم عزاداری می‌کنند. آنها ماکت‌های رنگارنگ و بسیار زیبایی از مقبره امام حسین به نام «تاجا» (همان تعزیه) می‌سازند و همراه با طبل‌های بزرگ محلی به نام «ناسا» در خیابان‌ها رژه می‌روند.

در میانه قرن نوزدهم میلادی (حدود سال ۱۸۲۵)، پس از لغو بردگی در مستعمرات بریتانیا، دولت انگلیس هزاران کارگر هندی را برای کار در مزارع نیشکر به جزایر کارائیب فرستاد. این کارگران مهاجر که از مناطق اوتار پرادش و بیهار هند بودند، فرهنگ، زبان و آیین‌های خود را نیز به همراه بردند. اولین مراسم رسمی در سال ۱۸۲۷ در منطقه «سنت جیمز» شهر پورت او اسپین (پایتخت ترینیداد) برگزار شد و از آن زمان تا امروز زنده مانده است. این مراسم بر خلاف ایران و جهان عرب، بر اساس تقویم قمری یا با ساختاری شبیه به کارناوال‌های بومی کارائیب در طول چند روز برگزار می‌شود که مراحل آن به این ترتیب است: شب پرچم (**Flag Night)**؛ آغاز رژه؛ آیین هوسای با برافراشته شدن و حرکت پرچم‌های رنگارنگ و بسیار بلند در خیابان‌ها آغاز می‌شود. این پرچم‌ها

ایران و مناسبات پیچیده ترامپ و نتانیاهو

نخواهد داشت. بنابراین بدون شکر اگر حمایت‌ها و پوشش‌های

آمریکانباشند، رژیم صهیونیستی اساساً توان درگیری در منطقه را ندارد. از این رو قطعاً این موضوع در مناسبات دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی بسیار موثر است.

نتانیاهو، در نهایت کدام‌یک از طرفین، اهرم فشار قوی‌تر و موثرتری نسبت به طرف مقابل دارد.

به هر حال نتیجه مذاکرات ترامپ و نتانیاهو هر چه باشد، یک موضوع از هم‌اینک قابل پیش‌بینی است و آن موضع ایران در قبال تعهد آمریکا برای توقف جنگ در لبنان و عقب‌نشینی رژیم صهیونیستی از جنوب این کشور است. قطعاً ایران قائل به تفکیک آمریکا و رژیم صهیونیستی نیست و این موضع ایران نیز مستند به واقعیات موجود در روابط میان واشنگتن و تل‌آویو در چند دهه اخیر است. بنابراین مطلقاً نمی‌توان حالتی را تصور کرد که از سوی ایران به مفاد تفاهنامه پایان جنگ با آمریکا پایبند ماند و از سوی دیگر جنگ در لبنان علیه حزب‌الله ادامه داشته باشد.

یک نکته مهم در این باره، توجه به رفتار ترامپ در جریان حمله روز یکشنبه رژیم به بیروت است. با وجود آنکه ترامپ هفته گذشته در تماس با نتانیاهو به او گوشزد کرده بود آمریکا در شرایط فعلی نیاز مبرم به توافق پایان جنگ با ایران دارد و حمله اسرائیل به بیروت، مانع این تفاهم خواهد شد اما رژیم روز یکشنبه هفته جاری، مجدداً به بیروت حمله کرد. جمهوری اسلامی ایران نیز طبق سیاست اعلامی و اعمالی جدید خود برای حفاظت از اصلاع جبهه مقاومت، اعلان کرد به این حمله رژیم صهیونیستی واکنش نظامی نشان خواهد داد. شامگاه یکشنبه، ایران آماده حمله به سرزمین اشغالی بود. دهها موشک دوربرد روی لانچرها سوار شدند و فرماندهان میدانی نیروی هوافضای سپاه منتظر صدور فرمان شلیک بودند. در این میان، ترامپ از طریق واسطه‌ها، بویژه مقامات قطر، از ایران خواست به رژیم حمله نکند که این درخواست ترامپ با پاسخ منفی جمهوری اسلامی ایران مواجه شد. در نهایت ترامپ ناگزیر شد

برای جلوگیری از حمله ایران، امتیازات مهمی به تهران بدهد. یکی از این امتیازات، آغاز لغو محاصره هواپیمای ایران، پیش از امضای تفاهنامه و تکمیل لغو این محاصره باافلاصه پس از امضای آن بود. این امتیاز مهم در حالی به ایران داده شد که طبق مفاد تفاهنامه قرار بود لغو محاصره دریایی ایران طی مدت ۳۰ روز پس از امضای تفاهنامه تکمیل شود. به هر

نماد بیرق‌های سپاه امام حسین (ع) در کربلاست.

جوانان با در دست داشتن این پرچم‌ها در میان صدای رعدآسای طبل‌ها رژه می‌روند. در مسیر حرکت دسته‌ها، جوانان با چوب‌های بلند حرکات رزمی نمایشی اجرا می‌کنند که یادآور شجاعت و

جنگاوری یاران امام حسین(ع) در میدان نبرد است. به این رقص چوب «گتسکا» (Gatka)

می‌گویند

شب تعزیه کوچک (**Small Tadjah Night**)؛

حضور **ماکت‌های محلی**: در این شب ماکت‌های کوچکی از مقبره‌ها که توسط خانواده‌ها با محله‌های فامیل ساخته شده‌اند به خیابان آورده می‌شود. مردم برای احترام و نذر و نیاز دور این سازه‌ها جمع می‌شوند.

شب تعزیه به بزرگ (**Big Tadjah Night**)؛ **اوج**؛

شکوه کارناوال: پرشورترین و باشکوه‌ترین شب مراسم است. در این شب ماکت‌های غول‌پیکر، مجلل می‌شوند اما امروزه به دلیل مسائل زیست‌محیطی، نور چراغ‌های شهر به حرکت درمی‌آیند. هزاران نفر از مردم محلی با نژادها و ادیان مختلف، این سازه‌ها را در خیابان‌ها شایعت می‌کنند.

روز عاشورا (Tejah Day)؛ **سپردن به آب یا تخریب نمادین**: در روز پایانی، دسته‌ها تمام ماکت‌ها را به سمت رودخانه یا ساحل دریا حرکت می‌دهند. در گذشته این سازه‌ها مانند آندونزی به آب سپرده می‌شدند اما امروزه به دلیل مسائل زیست‌محیطی، طی یک مراسم آیینی قطعات آنها را باز کرده، اسکلت چوبی را برای سال بعد نگه می‌دارند و بخش‌های کاغذی را دفن می‌کنند که نمادی از خاکسپاری شهدای کربلاست.

هوسای در تاریخ کارائیب فقط یک مراسم مذهبی نیست، بلکه نماد هویت و مقاومت است. سال ۱۸۸۴ میلادی، دولت استعماری بریتانیا به دلیل ترس از اتحاد کارگران هندی و بومیان آفریقایی، فرمانی صادر کرد که ورود دسته‌های هوسای به شهرهای بزرگ ممنوع شود. در روز عاشورا، هزاران کارگر مسلمان و هندو دست در دست هم، قانون استعمار را شکستند و آرام و مسالمت‌آمیز با تاجاهای خود به سمت شهر «سان فرناندو» حرکت کردند. ارتش بریتانیا به روی جمعیت بی‌دفاع آتش گشود؛ در این

حادثه که به «کشتار جاهانچی» معروف شد، ۲۲ عزادار کشته و بیش از ۱۰۰ نفر زخمی شدند. این خون‌های ریخته‌شده، هوسای را به نماد همبستگی ملی ترینیداد در برابر ظلم تبدیل کرد.

■ **آفریقای شرقی: تانزانیا و کنیا**

جامع شیعه هندی تبار (بوژه خوجه‌های اثنی عشتری) در دارالسلام و مومباسا مراسم بسیار منسجمی دارند که ترکیبی از سنت هندی-گجراتی و عناصر سواحیلی است. خوجه‌ها (Khojas) مسلمانان شیعه‌ای از گجرات هند هستند که از اواخر قرن نوزدهم ابتدا در زنگبار مستقر شدند و سپس به تانزانیا، کنیا و اوگاندا رفتند. از سال ۱۸۸۰ در دارالسلام، باگامویو، لیندی، کیلوا، آروشا و شهرهای دیگر ساکن شدند. جامعه شیعه دارالسلام شامل خوجه‌های اثنی عشری، بهره‌ها،

آغاخانی‌ها، مهاجران لبنانی و ساکنان بومی است (Mission و Bilal Muslim Africa Federation Khoja) و Shia Ithna-Asheri Jamaats را در خود جای داده. جامعه خوجه در دارالسلام در ایام محرم نمایشگاه‌های بزرگ برپا می‌کند که هم اعضای جامعه را جذب می‌کند و هم عموم مردم را با واقعه کربلا آشنا می‌سازد. در آروشا نیز ماکت کوچک‌تری از صحنه نبرد جلوی مسجد خوجه نمایش داده می‌شود. همچنین مجالس متعددی برگزار می‌شود و سازمان‌ها زمان‌بندی رویدادها را هماهنگ می‌کنند تا تداخل نداشته باشند. در این مجالس همواره غذا توزیع می‌شود. یک نکته تاریخی جالب این است که «حاج علی ناتو» رئیس جامعه خوجه زنگبار، از حکومت استعماری بریتانیا درخواست کرد روز عاشورا تعطیل رسمی اعلام شود و این درخواست سال ۱۹۲۰ پذیرفته شد. این یعنی عاشورا در دوران استعمار به یک تعطیل رسمی در این منطقه تبدیل شده بود. یک نکته مهم از نظر تحلیلی هم تمایز این عزاداری با برخی نقاط دیگر دنیاست. آنچه آفریقای شرقی را متمایز می‌کند این است که برخلاف ترینیداد یا اندونزی که آیین با جامعه بومی درآمیخته، در اینجا جامعه خوجه هنوز هم تا حد زیادی هویت هندی-گجراتی خود را حفظ کرده است؛ یعنی این یک «جزیره فرهنگی» است، نه آمیخته‌ی

حزب‌الله شود. از سوی دیگر، در صورتی که در نهایت، رژیم صهیونیستی از توقف حملات به لبنان خودداری کند، قاعدتا منطقی و واقع‌بینانه‌ترین حالت برای ایران، بازگشت به شرایط قبل از تفاهنامه با آمریکاست.

در این حالت، اولاً یک ضربه حیثیتی به اعتبار آمریکا وارد می‌شود، ثانیاً تنگه هرمز مجدداً مسدود می‌شود؛ اقدامی که باعث افزایش فوری قیمت نفت خواهد شد. در واقع ایران به گونه‌ای عمل کرده که هر روز بدهدیدی طرف آمریکایی نسبت به اجرای تعهداتش در تفاهنامه پایان جنگ، برای او بسیار پرهزینه خواهد بود.

در این میان، یک فرضیه دیگر نیز وجود دارد؛ اینکه ترامپ در نهایت بتواند نتانیاهو را متقاعد کند جنگ در لبنان را متوقف کرده و نتانیاهو بپذیرد ارتش متجاوز صهیونیستی به موقعیت خود در زمان آتش‌بس با لبنان عقب‌نشینی کند. در این حالت ترامپ مدعی است تعهد خود درباره توقف جنگ در لبنان را انجام داده است اما رژیم صهیونیستی طبق عادت همیشگی خود، هر از گاه دست به شرارت‌زدی و حملاتی علیه حزب‌الله انجام دهد. همچنین این احتمال وجود دارد با وجود اعلام عقب‌نشینی از مناطق اشغالی در جنوب لبنان، رژیم‌ها تکمیل این عقب‌نشینی استتکاف کرده و در عمل به مناطق مشخص شده در زمان آتش‌بس، بازنگردد. به عبارتی، از یک سو ترامپ مدعی است به تعهد خود عمل کرده و از سوی دیگر، این تعهد در عمل محقق نشده باشد.

ایران باید برای چنین حالتی نیز آماده باشد و تدابیر لازم را بیندیشد. قاعدتا در چنین شرایطی، استفاده از ظرفیت حزب‌الله و دیگر اصلاع مقاومت ضروری است. ضمن اینکه در این حالت، ابتکارات متنوعی برای استفاده از اهرم تنگه هرمز نیز قابل تصور است.

به هر حال، در مجموع اکنون توقف حملات رژیم صهیونیستی به لبنان، مشکل و مساله ترامپ است و طرف آمریکایی باید برای آن چاره‌جویی کند. ترامپ می‌داند ایران به هیچ عنوان ادعای تفکیک منافع آمریکا و رژیم صهیونیستی را نخواهد پذیرفت.

یک روز دیگر تا موعد امضای تفاهنامه در سوسیوس باقی است. ترامپ حتی برای حضور در مراسم امضای تفاهم اعلام آمادگی کرده موضعی که نه‌تنها به واسطه نظر منفی ایران محقق نخواهد شد، بلکه حتی ممکن است اگر تا آن زمان حملات رژیم صهیونیستی به بیروت متوقف نشده باشد، اساسا تفاهنامه‌ای امضا نشود.